

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ
ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ
ім. Г. Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

ТЕЗИ

**ІІІ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
ПОГЛЯД МОЛОДІ»**

**6 – 7 КВІТНЯ 2021 р.
м. Одеса**

2. Колишко Р.А. Децентралізація публічної влади: історія та сучасні тенденції розвитку. Вісник КНУ. 2003. Вип. 27. С. 198–204

3. Woś T., Stelmach J., Bankowicz M., Grzybowak M. Włdyka Wiedza o społeczeństwie. – Warszawa: Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, 2003. 365 p.

4. Маслов А. О., Гладковська А. Т. Сутність, типи, форми, можливості і загрози децентралізації. Ефективна економіка. 2019. № 2. С. 1-9. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6915>

5. Романюк С.А. Децентралізація: теорія та практика застосування: монографія. Київ, 2018. 216 с.

ПРОЦЕСИ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Сакали М.А. студ. СВО “Бакалавр” ф–ту ММІЛ

Керівник: д.н. з держ.упр. Мануїлова К.В.

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Сучасний світ не стоїть на місці. Інформаційні технології досягають найвищого рівня у своєму розвитку, вони стали невіддільною частиною нашого життя, відбувається повсюдна інформатизація. Ми спостерігаємо перехід до інформаційного суспільства, головними характеристиками якого є: створення і розвиток глобального простору, в рамках якого здійснюється ефективна інформаційна взаємодія людей, розвиток електронної демократії, електронного урядування, та соціальних мереж. Електронна демократія поряд з електронним урядом є однією з основ інформаційного суспільства. Це взаємопов'язані поняття.

Дослідниками були висунуті різні варіанти тлумачення третин стадії розвитку сучасного суспільства, так званого «інформаційного суспільства». Мета, яку переслідують дослідниками, - пояснення явищ, властивих новітньому етапу розвитку суспільства, породженого науково-технічної, інформаційною технологією. З 60-х років ХХ ст. з'явилися різні концепції, такі як: концепція «глобального села», «трьох хвиль», постіндустріального суспільства, технотронного суспільства, «суспільства знань», мережевого суспільства, інформаційного суспільства.

Першим хто спробував пояснити зміни в «новітньому суспільстві» і ввів поняття для сформованої культурної ситуації, став канадський філософ Маршалл Маклуен. Він ввів поняття «глобального села», пояснивши це тим, що завдяки електронним засобам зв'язку, передача інформації з однієї точки світу в іншу точку світу стала практично миттєвою, в результаті чого земну кулю стиснувся до розмірів села. В умовах удосконалення швидкості передачі повідомлень в різних точках світу, люди швидше стали реагувати на те, що відбувається в різних кінцях світу. Цей процес залучення людей в справу один одного, як ніби вони «живуть в одному селі» і породив цей термін. Сьогодні термін «глобальне село» залишається актуальним, стосовно мережі Інтернет, адже фізична відстань в Інтернеті не має ніякого значення.

Елвін Тоффлер і концепція «трьох хвиль» викладена в роботах «Шок майбутнього» та «Третя хвиля». Соціолог виділяє в історії цивілізації три хвилі: перша хвиля - аграрна (до XVIII ст.), Друга - індустріальна (до 1950-х рр.), третя - супер індустріальної (з 1950-х рр.). За Тоффлером зіткнення хвиль призводить до змін суспільного устрою. При цьому вільний Тоффлер називає прорив в науці чи техніці, який в результаті змінює суспільний лад. Тоффлер підкреслює, що ідея хвилі допомагає побачити не тільки руйнування і розпад наявного типу суспільства, але і виявити свідчення зародження нового типу. Наприклад, моментом підйому Третин хвилі, став процес впровадження комп'ютерів і нових технологій, доступних населенню. Комп'ютер став своєрідною емблемою Третьої хвилі.

Деякі дослідники стверджують, що концепція «інформаційного суспільства» покликана замінити ідею «пост індустріалізму», проте є думка, що концепція інформаційного суспільства стала новим етапом пост індустріалізму. Наприклад, Деніел Белл, американський соціолог, один із засновників концепції постіндустріального суспільства, який, власне, і ввів у вживання термін «постіндустріальне суспільство», зараз є прихильником концепції інформаційного суспільства. «Революція в організації та обробці інформації та знання, в якій головну роль грає комп'ютер, розвивається в контексті того, що я назвав постіндустріальне суспільство».

Істотний внесок в концепцію «пост індустріалізму» виніс американський політолог Збігнев Бжезинський. У своїй роботі «Між двома епохами. Роль Америки в технотронну еру», зазначив, що постіндустріальне суспільство стає Технотронним, тому що новітній етап суспільства сформувався під впливом техніки і електроніки в культурній, економічній, психологічній і соціальній сферах. Причому вчений відзначає, що технотронна революція має глобальний характер, а не локально-територіальний.

Свій внесок у формування нового вигляду пост індустріалізму виніс відомий американський економіст Пітер Друкер. У своїй книзі «посткапіталізм суспільство», Друкер висловив думку, що сучасна епоха - це епоха радикальних змін основ суспільного пристрою - трансформації капіталістичного суспільства в суспільство, засноване на знаннях. У теорії «суспільство знань» дослідник співвідносить поняття прогресу з етапами зміни ролі знання в суспільстві. Отже, на першому етапі прогрес пов'язаний із застосуванням знань для розробки різного знаряддя праці, а також для розробки технологій на виробництві. Другий етап обґрунтовується застосуванням знань до процесу організації трудової діяльності. Тут відразу приходить на розум, що Пітер Друкер також є творцем сучасної теорії менеджменту. На третій, кінцевий стадії, знання стає основною умовою виробництва, тепер знання використовується для виробництва знання.

Мануель Кастельс - визнаний соціолог у всьому світі, сформулював теорію «мережевого суспільства», яка дозволила оцінити вплив інформаційних технологій на сучасний світ. М. Кастельс прийшов до висновку, що в світі спостерігається перехід до нового типу суспільства, цілком відмінного від раніше чинних. Він розмежував два поняття

«інформаційне суспільство» і «інформаціональне суспільство», тому що все суспільство, що існувало до сучасного, використовувало поняття «інформація» в широкому сенсі слова, тобто головне значення його було - передача знань. Називати ж сучасний тип суспільства «інформаційним», на думку Кастельса, некоректно, тому що це не вказує на специфічні риси сучасного суспільства. М. Кастельс вважає, що виділення поняття «інформаціональне суспільство» необхідно, саме воно допоможе вказати на головну рису сучасного суспільства, а саме на становлення знання й інформації головного джерела продуктивності.

Однак, попри зауваження М. Кастельса, поняття «інформаційне суспільство» щільно вкоренилося в нашому соціально-політичному лексиконі. Політики, бізнесмени, науковці використовують дане поняття для опису нового суспільного ладу.

На думку професору У. Мартіна «інформаційне суспільство» є «розвинене індустріальне суспільство», що виникло на Заході. На його думку, свідчить про це, той факт, що «інформаційне суспільство» стверджується, перш за все, в Японії, США і Західній Європі. Саме там, ще в 60-ті-70-і роки сформувалося постіндустріальне суспільство.

На думку У. Мартіна основними характеристиками «інформаційного суспільства» виступають такі чинники як:

- Технологічний: (ключовий фактор) - інформаційні технології, які широко застосовуються у виробництві, установах, системі освіти та в побуті.
- Економічний: інформація становить ключовий фактор в економіці ресурсу, послуг, товару, джерела доданої вартості та зайнятості.
- Соціальний: інформація виступає стимулятором зміни якості життя, формується і затверджується «інформаційна свідомість» при широкому доступі до інформації.
- Політичний: свобода інформації, яка веде до політичного процесу, яка характеризується консенсусом між різними класами й соціальними верствами населення.
- Культурний: визнання культурної цінності інформації за допомогою сприяння утвердженню інформаційних цінностей в інтересах розвитку окремого індивіда і суспільства в цілому.

Професор підкреслює, що комунікація є ключовим елементом «інформаційного суспільства».

Професор А.І. Ракитов вважає, що перехід до інформаційного суспільства означає, що найважливішим продуктом соціальної діяльності є виробництво, експлуатація та використання знань. Основним критерієм інформаційного суспільства є кількість і якість інформації, а додатковим критерієм доступність інформації, завдяки її дешевизні.

Професор І.Н.Курносков висуває іншу точку зору. На його думку, в інформаційному суспільстві переважає віддалені комунікації, дистанційна робота та дозвілля. В результаті формуються нові відносини між людьми в процесі виробництва і суспільної діяльності.

І.С. Мелюхин виділяє наступні ознаки інформаційного суспільства:

- інформація використовується як економічний ресурс. Організації використовують інформацію у все більших масштабах з метою підвищити ефективність, стимулювати інновації, та укріпити конкурентоспроможність;
- інформація стає предметом масового споживання у населення;
- відбувається інтенсивне формування інформаційного сектору економіки, який зростає швидкими темпами, ніж інші галузі.

Сьогодні все більш очевидним стає переважання інформаційної частини діяльності людей над іншими її складовими. В цьому є свої плюси і мінуси

Плюси:

1. Миттєвий обмін інформацією.
2. Онлайн-спілкування.
3. Легкий доступ до будь-якої інформації.

Мінуси:

1. Віртуальне спілкування замінює живе
2. Рівень освіти стрімко падає.
3. Жорстокість.

Література:

1. Маклуен М. Галактика Гутенберга: Становлення людини друкувального. М., 2005.
2. Toffler A. Future Shock. N.Y., 1971 (рос. Пер.: Тоффлер Е. Шок майбутнього. М., 2003).
3. Белл Д. Майбутнє постіндустріальне суспільство. Досвід соціального прогнозування. М., 1999.
4. Дракер П. капіталістичне суспільство // Нова постіндустріальна хвиля на Заході: Антологія. М.: Academia, 1999. С.70-71
5. Кастельс М. Інформаційна епоха: економіка, суспільство і культура. - М.: ГУ-ВШЕ, 2001.
6. Філатова О.Г. Соціальна реклама та PR-підтримка програм розвитку інформаційного суспільства: навчальний посібник. - СПб: НДУ ІТМО, 2013. - 136 с
7. Ракитов А.І. Філософія комп'ютерної революції. - М.: Политиздат, 1991. - 287 с.

УПРАВЛІННЯ ВЕРТИКАЛЬНИМИ КОНФЛІКТАМИ В ОРГАНІЗАЦІЯХ

**Башкірова В.Д., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ТВтаТБ
Науковий керівник – к.філос.н., доц. Пурцхванідзе О.В.
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса**

Конфлікти (conflictus – зіткнення, сутичка) – це доволі розповсюджений спосіб соціальної взаємодії. Люди вступають у конфлікт з друзями, знайомими, сім'єю, незнайомцями та колегами. На останніх зупинимося детальніше.

Конфлікти на робочу просторі можуть буди двох видів: горизонтальні, коли особистість вступає у сутичку з рівним по статусу на робочому місці (наприклад двоє робітників з одного відділення та займаючи однакові посади)

83. **ФОРМУВАННЯ ПРОЦЕСНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ** 176
Юрковська О.К., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
Науковий керівник – к.е.н., доц. Корсікова Н.М.
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
84. **ВПЛИВ ІНДИВІДУАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЛЮДИНИ НА ЇЇ КАР'ЄРУ** 179
Сухова В.В. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
Науковий керівник – к.е.н., доц. Корсікова Н.М.
Одеська національна академія харчових технологій
85. **ЛЮДСЬКИЙ ФАКТОР І ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ** 181
Скрипка Г.В. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
Науковий керівник – к.е.н., доц. Корсікова Н.М.
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
86. **СТРАТЕГІЇ І ТЕХНОЛОГІЇ РЕПУТАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ** 184
Кулик Ю.В. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
Науковий керівник – к.е.н., доц. Корсікова Н.М.
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
87. **КЛЮЧОВІ КОМПЕТЕНЦІЇ ТА БІЗНЕС-МОДЕЛЬ КОМПАНІЇ** 186
Кричун В., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
Науковий керівник – к.е.н., доц. Корсікова Н.М.
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
88. **ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ БЕЗПЕРЕРВНОСТІ БІЗНЕСУ НА ПІДПРИЄМСТВІ** 188
Журавльова І. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
Науковий керівник – к.е.н., доц. Корсікова Н.М.
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
89. **МОНІТОРИНГ ДИНАМІКИ РОЗВИТКУ РИНКУ ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ** 189
Ринкова А.А., аспірант кафедри МіЛ
Науковий керівник – д.е.н., проф. Савенко І.І.
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
90. **ФЕНОМЕН ПОНЯТТЯ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ** 193
Зварич О.І. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
Керівник: д.н. з держ.упр., доц. Мануїлова К.В.
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
91. **ПРОЦЕСИ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА** 195
Сакали М.А. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
Керівник: д.н. з держ.упр., доц. Мануїлова К.В.
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса